

LATVIJAS SKOLOTAJU
SAVIENIBAS

57/912.

RVLM

33552

Brig R 3/3

4/25

sv. arhivs nr. 15

Bet ka tur n, lada kapa

"Kas ar un kama nupur. 2
maurim.

Bis jan jabrane matilies

ris
Tasitunlei patik, ^{jan} fapate ke smepas, tad ar mate prie-
casas up pafam, lada ja rupa prieks, tad, warbit, meus ar
lud lada.

Bet kleit, kas meus kapa kleit. Lut, atkal beida,
Ma vai tad meit, fapate koreija Selgas kleite labo,
mate sminatama, upprosa un ch. fap atkal vinas la-
bo praba un abbild ar to pet ar sminu. Viya ja pini,
ka koreija Selgas kleite n lada, ka dar kait fadama
Lupata d. G. van.

Mate nu igpam us kadas nelielu lupat un jaunus drebis.

"Ka lev tas patik"

trube n isfckeni balta ar sarkem cipulsiem, ka rieta labestuma
Ja, ta n skaista.

Ma tad lada tev bus ta kapa kleite. Lefime viya taja.
Ta bus lada alga par is vasaras gamidam.

A. parastja is sienu ka cilvaki, kas ~~da~~ dirkardi ap-
lainats. Pimnarl te staveja pincasa kapa prieki, atparr
ka kajas vares upstaties ar padas pelnita kleiti.

Bet kad laime nak, tad veye nak lenuama
up abam kafam. Up nekla bejam atbranca felfu oklpeles
ar abam Laukuraku meitam. Meplis, ka parasti, terans la-
patigu, ^{un} fari lai svetsien, majniekiem cipbrance
kajas bala badi maju sargataji un lapa kapeji, bel
abas ^{meit} bij atbrankus tief, las fardetu Laukuraku
aktu bam us vasaras gambam. Laukuraku by v. j. lank-
nodaki nu at to nu lamsas gamibas, vandz jalaina-
kas un Truku abas, neka atnada; steigus pas bij
kanogara, ikam neupnak tals.

~~LATVIJAS SKOLOTĀJU
SAVIENĪBAS MŪZEJS~~

RVLM
33552

Brig R 3/3

~~425~~

Ar priekā šeit Kārlis d. vācīša nākam meitai.
 "Nehalfot, nehalfot!" Das vārt, nu vārtis. Litas veselas,
 bērniņi nu māfaba klēmu, ar meidriņi, šūdi d. tās
 vācīša atort, nu tāt būs lūka no tām.

Mās meitas bij pūdas. Hasonakā no tām, spriepu
~~sub~~ malnām acīm, aru ka padarē.

"Gauzē gava alga. Te būs nopildūtais. Mamma iedeva,
 lai atnesot."

d. pācām dīja ufpāniti papīru - ar auklīnu pārsietu.

Kurpes! Nu laisni kurpes, vācīša vāfardīja. ^{Das Kurpīca vācīša pie sportīn!} Bet Kurpēm
~~jam~~ ^{nevarēja nemaz} ~~kurpēm~~ ^{nevarēja} ~~kurpēm~~ ^{kurpēm}!

Vasara, vasara! Kā labana Kārklē Klūga tē bij sa-
 liemās grefenā ar dīviem galicim: vāns bij tē Rēna,
 Rēt atpīne Laukmāļu aitas, ar otrs nu i, kur
 vīnās līpofen. Pepot, ar garībām, Anlize bij vīnāi
 iedevase Laukmāļu māmas Kākali ar apsolījuse ^{gana} dāgai
 Kurpes.

"Bet kur ir Anlize?" viņa jautāja meitām.

"Anlize! Kas. Vai gar dūlīgi?" smējās svecā meita.

Paskaties labāk saras Kurpesi.

Bet to jau nebij vāpas smatīkies. Tūlīb bij
 jāizdala aitas.

"Ēpīru, ēpīru, aītingas, ēpīru!" d. sīvināja, bet
 aīlas, visu vasaru sarasās vienā garībā, vīnā
 kāti, nepārta ugrībeja dīvīntās nu bij jādēn
~~kurpēm~~ ^{kurpēm}, lai tās izsklītu.

Tas nu notika ar līla aītu bīrāsānu, meitā
 smīcāsās nu visu papīru skraidelēsānu nu dēvēsānu.

LATVIJAS SKOLOTĀJU
SAVIENĪBAS MUZEJS

BVLM
33552

Brig R 3/3

4/25

Kadabūja atrāki apskatīt tavaļ jauņu meitu, bet
cinai vīlu rakurā, kad dēmas gaitas bij galā. Bet tas
bi; ori neriens vairs nestajās cehā. Kancheis prieta skri-
jēnam pie jēlās papīri iedistita aipsaiņa.

Bet piere pārskūpāki sadimn upaus nu no pisa.
A. jacieta siera kurpi, jacieta otru nu rinas degaus.
Cikās stiepjamies arvien garāk.

"Ko tart nu tā stari?" jautāja mātē.

"Tās tas nomaļ nos kurpes, A. attica rolanduris
"kas ~~tas~~ tas tā ir?"

"Kaha jābali" meitene iģēnda omi.

"Kādas tas tu iedimnājis kurpes?"

"Tādas, hō Lizinai. Māks tas angļauņģas mā-

žebps"

Lizinei ir pilsētas kurpes. Ar tādam up
Lankiem abam netasā. Te vajaga bairt ja dublieus
un aramiem. Te vajaga šipru aparn. Tās tev vēl bus
snolas kurpes."

atgūnda Kurpes.

"Nevilkšu tādas kājās," meitene attica spītīgi un
~~stāta stāpāstā~~ Pūks bij bijis par demf ^{sastigots} ~~tas~~, lai pie
jēnsnyās vilģanas nesatāsta un neiekristu asaru jēlģitē.
Tās nu sāna ^{beir} ~~beir~~ mātē. Tās sanaitāņaja.

"Nu, hō tu gribi. Bet ja tas kājās nevilksi, kājās ar
netiksi. Jauņu kurpju jau tev nepirkšu."

"Ja! Kāpas! Te tev nu bij! Kāpas! Radies nu
kājās ar tādam!"

Nu asaras sāna birt bagatigahi.

Kad mātē ienāca Jāz otrā laipn no savas gaidīšanas
ka viņa vēl arvien mēģinājis pār šīs vārdas izpildīto algu
savas lūgum, viņa ~~rožlūpa~~ ^{rožlūpa} Jāz šo vārdu sarakstīja.

Ma ko tu stāsi? Kāpināsi šūdu Jāzīkš? Tās bēr-
nes. Vārdiņi vēl ir laba, labāsi!

Ma viņa pīrskāda mēģinājis nosēstus uz brēķa un uz
laikā ~~ma~~ kurpes.

Kad nu uzlaukāja, viņa smaidī. Lai nu kam
tās bij laika, bet tik no čaučēli. Kad kāja cēlās, vi-
ņas nēcēlās lūf, kad kāja kreijās, viņas nelocījās lūf. Kad
pēdī spēra, kurpe: klauks, klauks, klauks! Uklēca no ve-
ģēģa, bet pīrskādas kārtiņas nevēģēģi spīdēja un kmeiba.

2 Kad mātē grēbēja, lai ^{kurpes} būtu laika.

Nēkas, nēkas! Jāz jau vēl ievalkasies, viņa mēģinā-
ja. "Ja neun vēra, kā kurpes bez mēra jēkētas, tad viņas
nē laba labāsi. Pāpētās Anušku parpēluta, tās nēkas,
uzpūšiem šūdu Jāzī Jēķu un starp abām jēķiem ieta-
pīšiem vātes kumīnēti, tad būs jēķus."

"Pīrskādas graņ!" Mēģinājis sūfējās

Tāvelē kā kāja slēd uz jēķēru. Kad jēķēdi būs
nāpīnīnāts, viņa nēkas nēslēdēs. Ma vispāri, nēd-
ma, ka ar kurpēm ^{lūf} lēdīnāšies kā ar pastalam;
viņa pīrskāda nepāriēģi. "Nēdēma, va jau nē tēd
vēca iel tē: Ciki no nēģēm jēruāk ar jēlām
nēģēm. Kog rāņģūdas kurpes Jēz ~~zēdē~~ Jēz mēģinājis
labi ar Jāzīkiem, ievalkās ar oīl katru šūdu Jāzī-
cīņam un lūf vēģēģēnai būs mīnāstas nē mēģinā ar šūdu"

Reģēģēma, va mātē jēķu nē rēlāi, lai A. brauc kājās nē
vēģēģēnās šūdu ar pīte, viņa no vāirs nēuzpūšīnāšās
nēkā šlēķta iemēģinājis jēķ kurpēm; ja, kad viņa šūdu
šūdu vēģēģēma nē vēģēģē, va kurpes šūdu lēģēģēģi nē

~~Skolotāju Savienības Muzejs~~

27

LATVIJAS SKOLOTĀJU
SAVIENĪBAS MUZEJS

RVLM
33552

Brig R3/3

4/25

Ja izbūvēs aude uz bēdē, sāka šķināt pulksteni Pie
Būvētājam jau viss kāca no rītiem, no vakariem, no pē-
nultiem, un tās kapa rītiem šķauda no plūda uz vī-
nītiem. ~~Maģiskais, šķauds!~~

Kārenīki, kārenīki!

Ras pubranca klāt, aiz rīngurā, tas bija arī jau garam un priecā-

Pierēc ar tās ar profes un parādi, ~~patāgn, lai pasūtītu at, mat,~~

~~parādīti, lai tāds, kas ar visu šķauds, kas tā ir to vārds~~

Arī dūmā būtu krāki patīcīs caur, lai ar rīsiem pulk-

stenjiem, bet tērs nebijis šķauds un pātego vīnu un gūļa lūša

vākus, lai lai, tās pātego vīnu, vīni un vīniem, vīni tās

Maģiskais raksta astādi parādi, un laika garam šķauds,

Francijsi lepni pasūtījis uz sīks bērni, un aizskūjis kā vīsi.

Vareni dīri! Tērs priecājis.

Ja, kam lie piedr, tam ir to priecājis, leica māte.

Ja tērs prieks par citu būs, cita laime Tara klus, Ja tērs

Ja, ja, tērs ar darītiem ~~ar, bet~~ ^(mani vārds)

Beit - ar to vīsi, kā mūsu bērni vāso, it kā jaunas

asinis dabūjis. Kas tad mēs nu nebūsim tuļ vīnu laimei.

~~Maģiskais raksta astādi parādi, un laika garam šķauds,~~

~~Maģiskais raksta astādi parādi, un laika garam šķauds,~~

~~Maģiskais raksta astādi parādi, un laika garam šķauds,~~

~~Maģiskais raksta astādi parādi, un laika garam šķauds,~~

Vēsi dūsi jaudri smējas. Tiesams bērnis bij uprā sacīti, no-

sprauslājis, galon sapūcinājis, ausis saskūrinājis un laika

lam parādi slaidu vāsi kā lepna lepna is sacensības

ir plis.

Ja tērs prieks par citu būs, cita laime Tara klus, A. tal-

naja, bet vīsi šķauds ar citu vīnu sakapāja vīnušas drēlas. Lai tērs

Maģiskais raksta astādi parādi, un laika garam šķauds,

Maģiskais raksta astādi parādi, un laika garam šķauds,

La m'ne glūp' reise, tad dūzi piec lepna papūža iebrauc
Arvīdā ~~stāstā~~ ar mūsu kāpinieki. Laup' bij pilns nams un
arī pils sētis vidus. Laup' bij pēdēki jau visiem Jēgim, Kasājs
Zemi, Ziegs, babinējs. Lauda mēnāja snāpi un priecēti
nā ja vāstēm zūstāhdamies. Launi, sūti pūsi, bel
Lēm pīta lētem ap pleciem plīvrotus, kāstām galvam
skraivja iekšā arā. Tad tad ištāvas ja namārstim Kēta
balla kļēdina un atkal steipīti Japūda. Neatī vīri, sva
gās vaducāis dīvēs, kāpa gausiem soliem pār sliegsni un pret
istabu, kur bij sava vīru galda ar pipēdānu, un snabi, un upstā
miem.

Anneli lūlī aptāja liels bars bērnu dāpāda lūluma un neu
ma. Tur bij Lulite un sarām māsam, tur bij Laukmalē dīvēs,
Kur bij Jāns, vāds un Kāinājs bērns. Bet visiem cauri
L tā nepinādam, kur lētā Kājas un rotas, jāstijās dīvēs
pūka strups, upnesta deganteli un ispīlētām telenciem.

"Kas tā par meiteni? Vīrs jautāja, pie Tam atī
Lulite kākla labatu un iekādamies Kāja
zameffēdāms
ar ang' galu. Lulite slāpa nost un kļēpa

"Vai būsi miera, Jāns!" Vīrs grūda un dīva nost Jēns.

"Kas tā par meiteni? Kāda vīrai kļētene?"

Vīrs Jāncājs ap kāudi un ištāva Jai no rotām
mēteli, kas jau jau bij Japūsei novēlkti.

Nar lāga meitene. Nar lāga kļētene. Lēns ^{sanīha} ~~stāstā~~
mēcināsi ~~ar rotām~~ ^{un pie Jāns grābījis uz cīliem!} lupu, tā, tā vīrs smējās. Tīnai Lulite
ne.

"Uklēnsies uz vīru. Vīrs ir nējāns. Tā kļēte ir
smūka."

"Smūka nā pīda paltraks, smūka nā vecās Kācas pelav
maiss." Lēns lēnāja līrinādamies uz vienas Kājas,
N. arī Lulite smējās.

Tas Annal. sapināja, ka nu bij viņas terps, ko tā domāja šit
skaustru kā personu. Tagad nu to izsmēja. Citam mēl
senem bērnam bij raibākos un saņķākos terpi. Anīta
Laakmeņa meitenei nu Lulikei evēl ar krūpūlēm pie
Nakla un piedūknēm, kas izskatījās serišķi skaisti.

Tu nesnāties man, tā ir patarīta no mātes rečas.
Nu lai ori ir smalkāka, bet līk somki jašūtas, ka
šava, nava nevienai. Lulike mīcīnāja.

"Bet kas tas tāds par puiku?" Lulitāja Annalei.

"Tas ir kurmjūn Anselis, tēvoča Ansa Kustadils. Līks
negantnieks. Māte šit, kā esot tēcijas Krusto tēvo."

Meitenes nu šatevās rakās un gēja škalītes pājas. Lu-
tīle jām bij vīns, redzēns un šmāpa slāstīt: šēpatsmit br-
les māšas ^{ar šas ballas, klētas} esot vienā kambāri ar krūki, bet nevienam
nerādāties.

Šamā šatevja ševdas no rīenas rīetas. Vēnā brunču
Kuplums bij divreiz šit liels, kā pašas ar kat meitenes sprau-
cūs cauri, vīvas bāras, kā bērniem vajāgot vīvas
mašitēs šilajiem ^{bet šit šēvās uz šēvās} va bājām.

Lulite melīkas nekā šēvās. Tīnā dāneli šēvās šēvā,
kā šas vīs mešat nekādas šaimnēces, var vāgārenes,
kā uz vīvām klāusātes. Lulite gribēja Annalei bērā-
vīt šava māti, kurai esot apkārē jaunas šēvnes, bet
vāharā būšot šit atkal ālas.

Lulajei šūfū ištābā bij šikai atštatā šailas šēnes
ar garu gultu vīšam ištābā vīvā ~~šēvā~~ pusē un šēvā
šaimiem, jaun šēvēm šolēm eevī gar šēnēm. Uz šēm
šolēm šēvja šaimnēces un mātes cila, šēv cilas. Annules
mātei ~~bij šēvā šēvne~~ ^{ar} varvīts naind ^{šēvā} uz šai šila ša-
māta un šilām šēvēm, ~~šēvā~~ ^{šēvā} ~~šēvā~~ ^{šēvā} jaunas šēv
ambiki šēvāšās šali smelka, šēvēmēne nekuri tā, lai šan

~~ari lakats bij bois un jaunus tētis~~
 ari lakats bij Jauns un kais, par veng nās, kade acis.
 Laukmals manai bij kofolu un mice ar jeltenu vīdapa-
 pīri, bet ap pleriem viena no tām svešatājām šū-
 lem, kas bij visu saimniecību skautība. Tāpat ari bij
 no citām no spātijas, bet cītenim ~~pat ar vīdapa-
 vīngs vāim mātis.~~

Manai mātē no vīdām tā smukā, Leice Pulite,
 Nika, tā ir mana mātē, darule bij uz smiles, bet di-
 na ~~reģistrācija~~ ~~pat ar vīdapa-~~ apdomājas, ar Pulite ir
 laba meitene, arī arīsta vīngs vīngs pret nerēt no
 jona un tā vīngs ari pīlāca, lai palik vīngs
 mātē tā smukā.

Bet Lijina atkal bus smukā bentes me-
 sa, vīngs līlījs.
 Tu, to ari Pulite atpina. ^(līlījs) Spāstābas ~~meitāda~~
 par Lijina nebij.

~~pat ar vīdapa-~~ sātā sātā spīsties gar galvēm, Citi cī-
 lās, cīti cētās. bet vajāteja braukt uz bafnīcu.

Senāhs līda tā glā bēnē ^{cauri} kāpinīchēm. ~~ja vīdapa-~~
 Meitēja bēru, māja ar aru, tāuca: lai vīsi
 spīri nat uz būdu.

Būda? bij liela audekla keltis, ^{spēceta} ~~vīngs tā tā~~, kā-
 das mēša ~~pat ar vīdapa-~~ ^{uzst} cētā dīngs. Vīngs bij cēla avotu dār-
 jā sevīstīje taga vīngs dāža vajāstīlam. Tagā sapat
^{pa istabās} bij Gari Gals un neapstīti shabargāini salis Kā bō-
 ni līlājiem bij Raut Rur nevetami, vīngs tāuca: tojas
 te mairāsties ja kājām? Spīri nat uz būdu! Tu ~~pat ar vīdapa-~~
^{tūmī vīngs} ~~pat ar vīdapa-~~, ka būda ir cēla līkai priekš vīngem.
 un sic to vīstālija par dāvu.

10
 Sunnē bij sabiezta. Viena bij domājusi, ka šķaidīšanas
 plētes vairs nebūs nevienam. Bet to jau varēja se-
 pēt, ka visām matēriem bij dārgākas, tūcīti un arī
 Lulīti ar Krūzulem no vienas rīklas.

Tu neskatīs mēnu, elpam ir jāatāstā ar
 mātes vešas, Bet šis smūki pasūtās, vai ter, kas
 mēriņai.

Šas tas tāds par jūriku? Jontapa dūgule.

Šis ir terācija dūsa krusta veša, Kurpiņu da-
 ņas. Lielā negantnieks. Māte zaka, ne esat
 tēvis krusta tēva.

RVLM
 33552

Brig R3/3

LATVIJAS SKOLOTĀJ
 SAVIENĪBAS MŪZEJĀ

35

Bērnī saskrēja ^{atien} bērtā. Auselis uplēcā uz sola, jo vīrs-
bij tik maigs, kādā rīdā pafunda, me sarco:

“Bērnī, tīnch ko? Vīrs bērtā laideri uz bafu-
ca, bet mēs lieši, jāi kalnam, un gaidīsim bēl-
kus.”

“Jā, baltus! Hēdmejis ko! To jāi manus šēl-
ni ~~kalnā~~ galvi, gari vīlā Lutības brālis. Fangu, kas
bij liels un gaus. Ausēka kustīgums tam nepatīka.

“Jā, ka tu ar nūpārati nīkē? Auselis lam atēirta.

“Bērnī, kas grib līf?”

Vīsi, vīsi bij ap Auseli. Vīsi gūbēja līf. Vīrs
skrēja uz klēti ²⁹ (patūl vīrstūtes, kas bij ar sakārtan
gar priediem. ~~Deravaja, nevajaga!~~ Auselis tos ap-
sūtēja.

Tā nūbūst labrīja vīsi nūmūst paši savas drēbes,
kad vīsi tos pafīrat: vajagot tā izvarit, ka nepafīrt.
Vīrs jāi to pīnāja, kā vajaga.

Vīrs skrēja uz pīnā klēti un bērnī tam rīnā ba-
kaf, kā nūpa pafis. Klēti šā klēti bij arotu laupā
darba drēbes, kas šādien nebij vajadzīgas. Paskafūcīni, va-
lēti kampali, vilcīnes, segas, kāts lāva, ko dabūja,
uzmētā galvā un
vēlma šējā līf acīm, jkā to jānīcēja itauselis. Tāt vīsi
aīglāistās pa ēka mūgūpūsi, jo tēls vīdā jā sētū-
kā jāi lasījās kāfā pafīnīchi ^{un galavajās!} brāncīnām uz bafu-
ca. Pīsi, kas bij lepūnākiem šēis nīcīem līf Rūcīrus, brā-
ca pīcīnā pafīgus, ^{apīcīnā} pafīgas plīnīkīnātami ^{parolē} pafī-
nāpāja pēni, mīnājās, vīnslāpa, un pīrīnāja galvas, ka jāvī-
li jīnīdēja un kulkstēni nīcītem nūnūcīgi plānīcījāja.

^{no} *Bagnica* (*Avokiena* ^{clay} *nebij* *Sālu*. *Ta* *brancēji* *laisni*
cauri *mežam*, *Tad* *tie* *redzes* *pus*. *Tas* *reiznāca* *ražinākiem*
senāds *brāns* *laikiens* *un* *sācē* *bij* *valentis*
laisit *slaidu* *lībumu* *aptart* *laukiem*, *lai* *brancēji*
vieta *varēta* *izītes* *na* *golauņi* *un* *visā* *varēnā*
parādītes *uz* *lielcē*. *Tas* *ari* *bij* *goda* *vārti*, *Vieni*,
kur *bees* *ar* *avotu* *lauki*, *oti* *pie* *upbraukšanas*
uz *lielā* *cē*.

Kad *tēni* *bij* *Kalnā*, *īpaši* *dzīvotā* *ka* *brancēji* *vieta* *sāc*
knutētis. *Pati* *vīdēs*, *pakāri* *brancēji*, *grāvēji* *stīnēji*
publiski *manā* *un* *vis* *tas* *saplūda* *multijā* *grāvēst-*
sā *mākam*, *kas* *skrēja* *ar* *vēja* *ātrums*, *caur*
fitu *endendzē* *gaismā*. *Lai* *gan* *brancējiem* *bij* *jā-*
laisot *ass* *lauks* *lajā* *liņ* *cē* *galam*, *īpaši* *hormi* *bij*
knapi *pagurnā* *aiņņi* *hēlēcē* *un* *sakist* *grān*,
kad *jan* *piemās* *piņū* *galvas* *izīvās* *Kalnā*.
Tas *bij* *vītes* *un* *brūņana* *vēdēji*, *kas* *bij* *cētras* *ne-*
delas *berāpis* *saras* *molnūs*, *ka* *vans* *adens* *latite*
stān *uz* *muļņar* *neturējās*, *bet* *Kalnā* *skriens* *īci* *bij* *ja-*
kipnā *no* *Bulka* *gairitajiem*, *kas* *stājās* *plav-*
ju *stān* *un* *krāpām* *nesa* *patu* *na* *spalvūn*.
Ratas *pacēlās* *kājas* *levoens* *stāns*, *īķēnā* *grojis* *un* *sesa*
sācān *ar* *rienu* *rāvienu* *noturēja* *piņūs*. *Tie* *sācētas*
stān, *uz* *pakāpņām*, *tad* *īcētās* *piķēnām* *cē*
grān, *gāja* *auhiem* *kādu* *gabaliņū* *un* *tad* *īplai-*
vās *slaidu* *vīdē*. *Tā* *levoens* *gribēja*. *Vīnā* *sp-*
jas *platas* *acis* *gibēja* *ka* *terauds* *un* *mātē*
bij *kājas*. *Viņi* *var* *laistis* *tād* *vējūn*, *ja* *grib*,
īpauņā *stān*, *kad* *brāns* *ligavas* *vate* *jeu* *bij* *ga-*

19
 Anšelis, sasaucis bērnu būdo, uplēcā up sola -
 ja viņš bij no viņiem gaudā ^{ja} māfabeis - un teica:

Viņš būlēt brantis up bapneca, bet mēs leudisim.

Kaisni jēti balnam un gairisim bulkus?

"Jā, bulkas! To jau manm ir pilnā galvā!" Teica
 ar ^{niecīgi} ~~glēn~~ ~~metēti~~. Luldes ~~līdus~~ ~~brālis~~ ~~līdus~~ ^{līdus} Viņš bij
 līds un gaudim un rīnam bij pītēti Anšela kustīgums.

"Jā, bet tu nesaproti neko!" Anšelis atcerā. "Ja
 negribi, nēnē! Vai tēi nēd. lūf?"

Viņš nolēca no sola un vīsi bērni tam ap-
 nāt.

"Jā, jā, jā, iesim, gairisim bulkas!"

"Tad skrisim lūlēt. Kad nāpnieki bās jūfūs,
 tad "tā ^{nāka} ~~līdus~~ hā vēj?"

Viņš bās dēvās up kletē, kur bij sakrautas rīn-
 vīsdēbes. Katrs lāva un mērtiņa sava manteli.

RVLM

33652

Brig R 3/3

LATVIJAS SKOLOTĀJU
SAVIENĪBAS

MUSEJS

4/23

māla pītāru. tūšis dabija jilau mūgum un
glabās aizbrūdas. No ārpuses, būdas ardekla, ispi-
Dāt ~~stāsta~~ dūšļa kubiļi vaigeli; strupais degans
un ^{gara} pītāta mēlā. Tur viņš atnebas — pret so-
kā raka tā bij, kas ^{sojura pagēlās} ~~stāsta~~ (īfai cunafu-
ma, nūvins nav īfībīnājis. Tas bij tūai acunū-
lis. Jija pafada un saussnūgs Pleņģēns tūm seņaf.
Degans! Meus degans!

Un ir dūšļa degans ar lauhu? Probij-
vīs lēica kubiļi un vīli zāstīngs. dūšlis Plei-
Ģfā vīsā fēlā ^{ar vīnāsimolājo degana!} un skūpa mēlēt mēli.

Bēni sabēga būdas nabstā tā jēri no vīlā. Kū-
lai vīri kalinta: Laukā bij nabstā un vīe vēcīem tū-
cīlā. dūšļa mātē nācā tā bātā bārgais tiešmesis.
Kas dārija? Kas dēkšpēja? Kūps mēthēja? Kūst tū-
rīja?

Arīlā dānāja degans, no kura ^{ģan vairs} mēthē liels
~~melecijs~~ melecijs un rāsiģ no vīenas vīctas. Tas
un tas, tas un tas. Vīlulabās aģdanas vīņam
bij uz Lūlles brālī. Kristofu, ar kuru tam arvīen
ģuācā domstāpīlo.

Vīja mātē bāra vītas, mū līa vīenam vāfāģģā
būriena un tā vīja, kābā ar dūšli dabija vītas fāf pētīnē-
Rīem. Es vairs nģrību ar tabcēm, dūšlis smēģģā.

Ta, ja, braukšim, braukšim. Vāi tāt nu ļaus
bernu ^{ģu lēvīem vāf bārnēģģēm} vīstā attēca vīja mātē ar vībnu
ģbātā un aģveta sūm sīlenu, kā aģtē flabāģģā,
Tas bij fīnāls vīcīem nāģā pūģģēm.

"Nu bātū tēt vajaga? Kad tēn apavs. 21

"Bet tēt ^{jam abtū} ka pīnceres nāpas," mātē to rāp,

"Kerpes, kurbes, kas n' ar kerpen?" jantā
nu ar tēt, an aptausta meitēnes nāpas. Vai fi-
ni, tās jūn ar n' tērie kerēi. ~~Ua nāpas~~
nost! ~~Ar jāsaka nu ar kerpes~~ ~~kerpes~~

Annulēi tās nar vīrciņ jāsaka.

"Tuo Rēvent mēs atdāsim Jidam." Karaba tēt,

Ar to laimi! Kant nu bātū kas varitē ~~kerpes~~ tē-
vokē vāpām.

Tēt jantā Annulēi nāpas klēpī ar ~~kerpes~~
~~kerpes~~ sārā nāpaba. Tad n' sārā jantā
balsi vajistams jantā: ~~Ua nāpas~~

"Ua kerpien?"

"Ua kerpien, uā kerpien!" Patē atbēt brāsi, tē-
cin ādams meitēnes nāpas.

"No kerpienes?"

"No kerpien! No tām ~~kerpes~~ ve-
clna kō-
jam!" Vīnī imitē pagirās tūcān balsi:

~~Vīsi sārā, tēt kerpes~~ ~~vīsi sārā,~~

Vīsi sārā, dūnē vīsi sārā.

"Ua lūp, tā vajaga braukt no kerpien! Saka
tēt nu pīnētē grafus. Pīncigi sārā kerpes
kerpis nu cēt pālich arīen ~~kerpes~~ gāisāks no tēt
jantā sārā kerpes.

August

~~Kauts / šindis~~

~~LATVIJAS PSRS
SAVIENĪBAS MUZEJS~~

57/912.

~~4/25~~

~~Kad gan varētu es to visu darīt nu
pirmē!~~

~~Gara sirds iptabu viena ar otras, ar
Tautos mēģa man nāt grības, kā
to darīt, kā to var, kā to var
Visi mani vārī vārī, kā es kalpa
līgavne, ko tu eadē līgavne, kas
es pate nūvēdāji~~

RVLM

33552

Brig R3/3

4/25